

PROCHNIEJĄCY (2) *part praes act*

prochniejący (2), [**pruchniejący**].

Teksty nie oznaczają ó oraz é; e prawdopodobnie jasne (tak jak w prochnieję).

sg n [N pruchniejąć.] ◊ G prochniejąc(e)go (1). ◊ A prochniejąc(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ulegający niszczeniu działaniu; gnijący, butwiejący (2) :

a. O drewnie (1) :

[W połączeniu szeregowym: A Setim drzewo iest między Cedrami nalepżé/ rodzi lie ná pułczy Arábłkiéy/ y iest wielkie y piękne y niepruchniejąć WujBib 968a.]

Wyrażenie: »drzewo nieprochniejące« (1): Theśz przykazał Exodi duudzyełtego y pyątego polozenia łprawczye archą z drzeua nyeprochnyeyącego czo łyą rozumye o panny maryey przełz grzech nyeporułzona PatKaz I 7.

b. Gnijący; o zwłokach (1) :

W przeciwstawieniu: »nieskazitelny ... prochniejący« (1): Czyłtość ciełefną [św. Niceta] ták chował/ iáko by nie w cieie żył: gdy nieskázytelnemu ciáłu to prochniejące podobne czyniąc SkarŻyw 298.

Synonim: a. botwiejący.

Cf PROCHNIEĆ